

DE RELIQUIS PRÆCEPTIS SECUNDÆ
tabulæ.

DISTINCTIONIS QUADRAGESIMÆ SYNOPSIS.

*Furti, & adulterii prohibet lex edita factum,
Quam desiderium lex utriusque vetat.*

Sic incipit : *Sextum præceptum est.*

Sic terminat : *Occidantur.*

1. **C**onnectitur hæc distinctio cum superiori. In illâ egit Magister de perjurio, aliisque ad octavum decalogi spectantibus præceptum; sed in præfenti determinat de reliquis secundæ tabulæ præscriptis, quippè sexto, & septimo, etsi omnium debito ordine capto, nono, & decimo: igitur ordinatissimâ methodo non solum præceptorum decalogi seriem recenset, verum super quidditatibus eorum maximâ differit prothymia Magister.

2. Consequentia probatur; Rectus ac aptus disputationis ordo præscribit, ut tractatus semel inceptus, ad calcem usque, eliminatis omnibus ambagibus, deducatur; sed Magister in superioribus distinctionibus inceptit tractatum de decem decalogi præceptis, & in eorum progressu differuit in antecedenti de perjurio, sive de his, quæ ad octavum conferunt mandatum: ergo dum in præfenti determinat de nono ac decimo decalogi præcepto, congruam reverà connexionem servat Magister.

3. Dividitur præfens distinctio in tres præcipuas partes. In quarum primâ expendit Magister quid sit sextum, & septimum secundæ decalogi tabulæ præceptum. In secundâ verò declarat illud Apostoli 1. Corinth. cap. 3. de litterâ occidente. In tertiâ autem, & ultimâ assignat discrimen inter legem Mosaycam, & Evangelicam.

4. PRO PRIMÆ igitur distinctionis partis enodatione, prima statuitur thesis: *Sicut sextum secundæ tabulæ præceptum prohibet appetitum mæchandi; sic septimum ejusdem tabulæ voluntatem furandi.* Quam

in litterâ probat Magister, utriusque mandati medullitùs extricando essentiam.

5. Sic sextum secundæ tabulæ diffinit Magister præceptum: *Non desiderabis uxorem proximi tui.* Ita ejusdem tabulæ septimum expendit mandatum: *Non concupisces domum proximi tui, non servum, non ancillam, &c.* Quorum explanationem missam facit Magister, cum ex nudo terminorum captu, ipsorum quidditas satis ad sensum appareat.

6. Tamen arguit Magister in litterâ, hæc cum aliis mandatis sic intendens præcepta confundere: Præceptum de non concupiscendo uxorem proximi sui, reverà omninò cohærere videtur cum tertio præcepto secundæ tabulæ de non mæchando: Similiter septimum mandatum de non concupiscendâ re proximi sui, cum quarto secundæ tabulæ de non faciendo furtum, videtur esse idem: ergo incassum sextum, & septimum decalogi ingeminantur præcepta.

7. Respondet Magister negando Antecedens, & Consequentiam. Quia in tertio, & quarto secundæ tabulæ præcepto, tantum exteriores actus prohibentur; in sexto verò, & septimo ejusdem tabulæ præscripto, actus interiores, concupiscentia interior quippè, tam uxoris proximi, quàm domus, aut rei proximi arcentur; atque adeò haud incassum hæc ingeminantur præcepta, cum aliis omninò profectò non cohærere videantur mandatis.

8. Sed ampliùs urget Magister in præfatam solutionem: In lege veteri non solum actus exterior mæchandi, & furandi erat prohibitus, verum & actus interior concupiscendi: ergo si in lege illâ prohibetur omnis concupiscentia alienæ uxoris, alienæque rei, quare crebrè dicitur, quod lex comprimatur manum, & non animum?

9. Et respondet dupliciter Magister. Primò, veterem legem manum, & animum comprimere quantum ad præcepta moralia, etsi dicatur, manum, & non animum, quantum ad cæremonialia compescere.

10. Secundò respondet Magister, quod in veteri lege non ita exprimitur generalis prohibitio cujuslibet mortiferæ concupiscentiæ, sicut fit in lege evangelicâ; & idè assidue dicitur, lex comprimit manum, non animum; at in lege evangelicâ clarè exprimitur cujusunque concupiscentiæ prohibitio; sicque juxta illius præscriptum legitur, lex comprimit manum, & animum. Et hæc de primâ distinctionis parte sufficiens.

11. PRO SECUNDÆ verò distinctionis partis indagine, se-

cunda præfigitur thesis: *Littera occidens lex vetus dicitur, non quia mala sit, sed quia non præbuit gratiam, quemadmodum lex evangelica illam hominibus elargitur.* Quæ duntaxat à Magistro probatur ex secundâ discussione illius vulgaris Apostoli pronuntiati: *Littera occidit: Spiritus autem vivificat.*

12. Indagat ergò in litterâ avidissimè Magister, quid intelligatur per verba illa Apostoli 2. Corinth. cap. 3. *Littera enim occidit: Spiritus autem vivificat.* Et respondet, dictum illud Pauli exponendum fore de litterâ decalogi, vel veteris legis, quæ dicitur occidere, non quia lex mala sit; sed dicitur occidere occasionaliter, quia ponendo mandata, seu prohibendo peccata, augebat concupiscentiam, & addebat prævaricationem, præcipiendo ea, quæ non poterant impleri sine gratiâ, quæ non sic in veteri lege, sicut in evangelicâ abundabat.

13. Sed oppones primò illud ejusdem Pauli cap. 7. ad Roman. *Lex quidem sancta est, & mandatum justum, & sanctum;* sed nihil sanctum & justum occidit: ergo lex vetus non bene dicitur littera occidens.

14. Respondetur, quòd licet lex ex se, & ex principali legislatoris intentione non occidat; nihilominus ex accidenti, & occasionaliter valet inducere oppositum; quemadmodum cultellus, etsi secundum principalem intentionem deferentis sit armatura defensionis, tamen occasionaliter accidit, ut sit instrumentum occisionis ipsius gerentis.

15. Oppones secundò: Dùm lex dicitur occidens in textûs litterâ, aut exponitur de lege observatâ, aut de lege non observatâ; sed de lege observatâ nequit intelligi, eò quòd occisio legis unâ cum ejus observantiâ cohærere non valeat: ergo de lege non observatâ est intelligendum; sed etiam lex evangelica non observata occidit: ergo æquè vetus ac nova lex occidens erit dicenda.

16. Respondetur negando ultimam Consequentiam, quia estò lex vetus non observata dicatur littera occidens, & similiter Evangelium etiam non observatum possit hâc rubricâ insigniri; tamen inter utramque legem respectu occisionis non est simile, imò maximum inter ipsas deprehendimus discrimen. Nam lex secum gestat onus, & nullum habet alligatum adjutorium secundum suum litteralem sensum, & idcirco dicitur littera occidens: Evangelica verò lex ex se pollet adjutorio gratiæ, & sic non præbet mortis occasionem; quia gratiâ retardat concupiscentiam, quæ suo vigore in

fer-

servitutum peccati redigebat homines. Unde jure optimo littera occidens lex vetus dicitur; secus evangelica lex. Et hæc de secundâ distinctionis parte sufficiant.

17. PRO TERTIÆ autem, & ultimæ distinctionis partis ostensione, tertia præfigitur thesis: *Lex Mosayca multifariam ab evangelicâ dissidere videtur.* Quam obiter ex Augustino suadet Magister, triplicem notabilem antiquæ, & novæ legis assignando differentiam.

18. Primum igitur inter unam & aliam legem versatur discrimen in eo, quòd in veteri lege tantum promittebantur temporalia, & terrena; in novâ verò, sive evangelicâ spiritualia, & cœlestia; sed temporalia, & terrena maxime differunt à cœlestibus, & spiritualibus rebus: igitur & lex antiqua ab evangelicâ dissidere videtur.

19. Secundum est, quòd sacramenta veteris legis non conferbant gratiam, sicuti novæ legis conferunt sacramenta; quia illa tantum significabant, hæc autem non solum significant, verum & justificant, quippè, ipsam elargiendo gratiam; sed ex eò quòd antiquæ legis sacramenta non conferrent gratiam, quemadmodum conferunt novæ legis sacramenta, reverà nova à veteri discrepat lege: ergo.

20. Tertium discrimen est, quòd in veteri lege fuerunt quædam cœremonialia præcepta, quæ in novâ lege non vigent, etsi quantum ad moralia mandata sint eadem, sed plenius in evangelicâ continentur; sed quo pacto in lege antiquâ fuerunt cœremonialia præcepta, quæ in novâ lege non vigent, satis colligitur, eas inter se cohærere non posse: ergo quòd lex Mosayca ab evangelicâ sit discors, haud dubiè videtur.

21. Sed oppones primò in discrimina inter unam, & aliam assignata legem: Omnis lex versatur in doctrinâ: igitur lex Mosayca, & Evangelica in doctrinâ versantur; eandemque legis participant rationem; sed ex eo quòd eandem legis participant rationem, nullum est ex quo deprehendatur inter ipsas discrimen: ergo.

22. Respondetur ex Magistro, quòd licet lex Mosayca, & Evangelica eandem genericam legis participant rationem, quia utraque in doctrinâ versatur; non tamen eandem specificam, ut claret ex differentiis à Magistro in textûs litterâ observatis: Cùm ergò convenientia generica unâ cum specificâ differentiâ cohæreat, non benè deducitur, nullum inter ipsas vigere discrimen, quia in doctrinâ versantur,

Op-

23. Opponēs secundò: Lex Evangelica præsertim præceptis, & consiliis innititur; sed Mosayca lex omninò in præcepta, & consilia immerfa est, ut lustranti eam constabit: igitur inter legem Mosaycam, & Evangelicam nullum specificum meritò erit apponendum discrimen; cum circa eandem formalem versentur rationem.

24. Respondetur cum Magistro negando Consequentiam. Quia lex Evangelica etsi attendatur in præceptis, & consiliis, sicut & Mosayca lex; tamen Evangelicæ legi triplex congruit justificandi modus; primò formaliter ratione gratiæ sacramentalis; secundò in effectu ratione dilectionis spiritualis; tertio in exercitiò ratione bonorum operum, ad quæ per præcepta consiliaque dirigitur: Mosayca autem lex intelligitur litteraliter, non spiritualiter: Unde Evangelica lex estò præceptis, & consiliis maximè innitatur, quemadmodum & vetus; illa jure optimo dicitur vivificans, & hæc occidens, quòd sanè unam ab aliâ affluenter distinguit.

25. Sed instabis: Si lex Evangelica justificaret, aut esset suâ instructione, aut observatione suâ; sed neutro modo justificat: ergo quia à Mosaycâ non discrepat lege. Minor probatur: Non justificat suâ instructione, aut doctrinâ, cum multi audiant Evangelium, & tamen haud justificantur: Deindè, nec observatione suâ; nam sic etiam lex Mosayca justificabat, juxta illud tritum Matth. cap. 19. proloquium: *Si vis ingredi ad vitam, serva mandata*: igitur Evangelica lex nec instructione, nec observatione suâ justificat; atque adeò ita conformis apparet antiquæ, ut ab illa dissonare haud videatur.

26. Respondetur, quòd Evangelica lex etsi non justificet suâ instructione, sive prout legitur, & cognoscitur; tamen justificat suâ observatione, prout in opere servatur, & secundum eam vivitur; quòd reverà fit operaturque per sacramentorum susceptionem, cœlestium bonorum expectationem, & mandatorum implementationem, quibus plena assequitur justificatio: Lex verò Mosayca erat secundum observantiam litteralem, non spiritualem, quibus cum non cohæret justificatio; & idè in lege illâ promittebantur temporalia, & terrena; in hæc verò spiritualia, & cœlestia, quæ maximam in eas distinctionem inducunt.

27. His tandem verbis alite fausto colophonem imponit Magister decem decalogi præceptis: *Audistis decem chordas Psalterii utriusque sexui impositas, quæ charitate tangenda sunt, ut vitiorum fera occidantur.* Et nos ab hujus tertii Sententiarum libri litterali expositione manum amovere decrevimus. Et hæc de tertiâ, & ultimâ distinctionis parte satis superque sint dicta.

QUÆS-

QUÆSTIONES.

28. **Q**uæstio 1. Quid sit furtum, & an aliquandò sit licitum? Ex Ange licâ Scholâ D. Thomas 2. 2. q. 66. art. 7. Prado tom. 2. cap. 22. q. 2. s. 1. Sylvius 2. 2. q. 66. art. 7. & 1. 2. q. 100. art. 8. Cajetanus 2. 2. q. 66. art. 7. Sotus lib. 5. q. 3. art. 4. Bancel tom. 1. verb. *Furtum*, q. 2. & 3. Bañez 2. 2. q. 66. art. 7. Nicolai in 3. dist. 40. q. 1. art. 1. Rayner. de Pisis tom. 2. verb. *Furtum*, cap. 1. & seqq. Philipp. à SS. Trinit. tom. 3. tract. 2. disp. 8. q. 66.
29. Ex Subtili Scholâ Scotus in 3. dist. 37. in Litt. Matrius de Restit. disp. 9. q. 1. art. 2. num. 20. Villalob. p. 2. tract. 13. diff. 1. num. 1. & seqq. Angles in 4. p. 2. de Restit. art. 2. difficult. 20. dub. 14. Castillent. verb. *Furtum*, num. 1. & seqq. Aquila in 3. dist. 40. q. 1. & seqq. Cottonius lib. 2. controv. 9. cap. 1. & seqq. Herincx p. 3. disp. 5. tract. 2. q. 3. & disp. 8. q. 4.
30. Ex Scholâ Eximiâ Amicus tom. 5. disp. 38. sect. 1. & seqq. Palao tom. 1. tract. 6. disp. 2. de Charit. punct. 2. Dicastillo lib. 2. de Just. tract. 2. disp. 9. dub. 9. Escobar tom. 4. lib. 34. sect. 1. cap. 1. & seqq. Filliucius tom. 2. tract. 31. cap. 10. num. 234. Lugo disp. 16. sect. 2. Tambur. lib. 8. tract. 2. cap. 6. s. 2. Layman tom. 3. lib. 3. p. 1. cap. 1. Honorat. Fabri tom. 1. cap. 27.
31. Ex aliis D. Bonaventura in 3. dist. 39. art. 1. q. 2. Caramuel tom. 1. Theolog. Regul. præcep. 7. num. 118. Diana p. 2. tract. 3. resol. 29. & p. 5. tract. 9. resol. 23. Malletus tom. 2. pag. 248. Rocafull lib. 1. tract. 4. cap. 2. & seqq. Bassæus verb. *Furtum*, num. 1. & 12. Trullench tom. 2. lib. 7. cap. 15. dub. 2. Bathol. à S. Fausto disp. 2. q. 14. & seqq. Estius in 3. dist. 37. s. 24.
32. Quæstio 2. An occulta compensatio quandòque liceat? Ex Angelicâ Scholâ D. Thomas 2. 2. q. 66. art. 5. Cajetan. 2. 2. q. 66. art. 5. Sotus lib. 5. de Restit. q. 3. art. 3. Prado tom. 2. cap. 22. q. 3. s. 1. & seqq. Cruz 1. p. art. 4. dub. 2. Sylvius 2. 2. q. 62. art. 8. q. 1. Sylvest. verb. *Compensatio*, num. 1. Palud. in 4. dist. 15. q. 2. art. 2.
33. Ex Subtili Scholâ Scotus in 4. dist. 15. q. 2. Matrius de Restit. disp. 9. q. 1. art. 2. Corduba in Summ. q. 111. Angles in 4. p. 2. de Restit. art. 2. difficult. 20. dub. 14. & seqq. Villalob. tom. 2. tract. 11. difficult. 23. Castillent. in Polyanth. Seraph. verb. *Compens.* Marchant tom. 2. tract. 8. tit. 6. q. 1. & seqq.
34. Ex Scholâ Eximiâ Amicus tom. 5. disp. 61. dub. 13. Mendo in Statera, dissert. 4. q. 4. Lugo tom. 1. de Just. disp. 20. sect. 1. Fabri tom. 1.

tom. 1. cap. 17. Dicastillo lib. 2. tract. 2. disp. 9. dub. 6. Tambur. lib. 8. tract. 1. cap. 5. Gibalinus lib. 5. de Implect. oblig. cap. 2. art. 9. Palao disp. 1. de Just. punct. 16. Filliucius tract. 32. cap. 5. num. 150. Busenbaum lib. 3. tract. 4. cap. 1. dub. 1.

35. Ex aliis Caramuel in Theolog. Regul. tom. 1. praecep. 7. n. 123. Malletus tom. 2. pag. 250. Caspens. tom. 2. tract. 18. disp. 1. sect. 13. num. 161. Marchant in Resol. Pastor. cap. 7. q. 9. Bartholm. à S. Faulto disp. 2. q. 32. Diana p. 2. tract. 2. resol. 46. & p. 7. tract. 10. resol. 17. Bassæus verb. Compens. num. 1. & seqq. Sayrus lib. 9. cap. 14. num. 5. Bonacina de Restit. disp. 1. q. ultim. punct. 2. Trullench lib. 7. cap. 5. dub. 5. Machado 3. p. tract. 23. docum. 5.

36. Quæstio 3. Qui, & quandò ad restitutionem teneantur? Ex Angelicâ Scholâ D. Thomas. 2. 2. q. 62. art. 1. & seqq. Sotus de Just. lib. 9. q. 6. art. 2. Sylvius 2. 2. q. 62. art. 6. Prado tom. 2. cap. 17. q. 6. s. 1. & seqq. Cajetan. 2. 2. q. 62. art. 7. Bannèz 2. 2. q. 62. art. 7. Ledesma tom. 2. tract. 8. cap. 15. Rayner. de Pisis tom. 3. verb. Restituro, cap. 1. & seqq. Philipp. à SS. Trinit. tom. 3. tract. 2. disp. 5. dub. 1. & seqq.

37. Ex Subtili Scholâ Scotus in 4. dist. 15. q. 2. Mastrius de Restit. disp. 7. q. 2. art. 1. & seqq. Poncius tract. Append. disp. 52. q. 9. & 10. Berulle q. 1. tit. 6. Villalob. tom. 2. tract. 11. diff. 8. Herincx p. 3. disp. 5. tract. 2. q. 3. & disp. 8. q. 4. Cottonius lib. 2. controv. 9. cap. 1. & seqq. Marchant tom. 2. tract. 8. tit. 6. q. 1. Castillent. in Polianth. Seraph. verb. Restit. num. 1. & seqq. Aquila in 4. dist. 15. q. 1. & seqq.

38. Ex Scholâ Eximiâ Gibalinus lib. 7. cap. 5. art. 1. & seqq. Lugo de Restit. disp. 16. sect. 1. & disp. 28. sect. 1. & seqq. Vazq. de Restit. cap. 1. dub. 8. Molina tract. 2. disp. 715. Amicus tom. 5. disp. 35. sect. 1. & seqq. Filliucius tom. 2. tract. 32. cap. 2. q. 1. Honoratus Fabri tom. 1. cap. 25. Lessius lib. 2. cap. 7. dub. 4. Valent. tom. 3. disp. 5. q. 6. punct. 2. Turrianus tom. 2. disp. 9. & 10. dub. 1. & seqq.

39. Ex aliis D. Bonaventura in 4. dist. 15. p. 2. art. 2. q. 4. Malletus tom. 2. pag. 155. & seqq. Bonacina disp. 1. de Restit. q. 1. & 2. punct. 3. Caspens. tom. 2. tract. 18. disp. 1. sect. 1. & seqq. Bonæspei disp. 17. dub. 1. & seqq. Baudunius de Just. q. 64. art. 2. & 3. Bassæus verb. Restit. num. 1. & seqq. Barthol. à S. Faulto disp. 4. q. 50. Delbene tract. 5. dub. 1. & seqq.

40. Quæstio 4. An, & quomodo Sacramenta veteris legis causabant gratiam ex opere operato? De quò tom. 1. dist. 1. q. 2. & tom. 4. p. 1. dist. 1. q. 5.

Quæst.

41. Quæstio 5. An in lege veteri fuerint aliqua propria, & vetera Sacramenta? De quò tom. 4. p. 1. dist. 1. q. 4.

42. Quæstio 6. An Circuncisio fuerit verum Sacramentum? De quò tom. 1. dist. 1. q. 2. & tom. 4. p. 1. dist. 1. q. 5.

43. Quæstio 7. Quisnam sit Sacræ Scripturæ Author primarius; quis verò instrumentarius? Ex Angelicâ Scholâ Oleaster in cap. 31. Exodi. Gonetus tom. 4. tract. 10. disp. 2. art. 1. s. 5. Canus de Locis, lib. 2. cap. 13. Bannèz 1. p. q. 1. art. 8. dub. 4. Didacus Benavides de Arte, & methodo, disp. 2. dub. 6. Anton. à Matre Dei præl. 1. digress. 1. sect. 3.

44. Ex Subtili Scholâ Scotus in 4. dist. 33. q. 3. num. 8. Lyranus in Exod. cap. 31. Bordonus tom. 1. cap. 7. q. 2. num. 26. Brancasius tom. 1. disp. 2. q. 2. Tamarit, tom. 1. q. 16. Herincx p. 3. disp. 4. q. 2. & 3. Veruveis lib. 2. cap. 5. & 6. art. 1. & seqq. Castillent. in Polianth. Seraph. verb. Author Sacra Script. Haye tom. 1. in Prolegom. sect. 5. cap. 2. & in Exod. cap. 31. concept. 37.

45. Ex Scholâ Eximiâ Suarez lib. 9. de Legibus, cap. 5. Lorinus in Deuter. cap. 9. Gibalinus tom. 3. lib. 8. princip. 2. q. 4. Serarius in Prolegom. cap. 18. q. 2. Bellarm. lib. 2. cap. 10. Nieremb. de Orig. Sacra Script. lib. 4. cap. 4. Zelada de Benedict. Patriarch. s. 305. num. 3. Turrianus de Fide, disp. 22. dub. 4. Possévinus lib. Bibliot. 12. & 13.

46. Ex Aliis D. Bonaventura in 1. dist. 18. dub. 6. D. Hieronymus lib. de Eccles. Scriptor. D. Chrysofostomus hom. 28. in Numer. Rupertus lib. 3. de Vict. cap. 21. & 22. Abulens. in Exod. cap. 31. Sylveira opuscul. 1. resol. 3. q. 3. Castillo de Vestib. vers. 37.

47. Quæstio 8. Quo idiomate primùm conscripti sunt libri Canonici? Ex Angelicâ Scholâ Sixtus Senensis lib. 2. Biblioth. sanctæ Gravina lib. 4. Præscript. controv. 4. art. univ. Bannèz 1. p. q. 1. art. 8. dub. 4.

48. Ex Subtili Scholâ Macedo de Clavib. lib. 2. controv. 2. cap. 1. Haye tom. 1. in Prolegom. sect. 7. cap. 1. Galatinus de Arcanis. Marius Calasius in Concordant. Biblioth. Lyranus in Initio Postilla. Castillent. in Polianth. Seraph. verb. Liber Canonicus, num. 1. & seqq. Carriere in Biblioth. cap. 1. & seqq. Anton. Guevara disp. contra Judæos Roman.

49. Ex Scholâ Eximiâ Gibalinus tom. 3. lib. 8. punct. 2. q. 5. Bellarm. lib. 2. de Verbo Dei, cap. 6. Ex aliis D. Hieronymus cap. 1. in Daniel. D. Augustin. de Civit. lib. 16. cap. 3. & q. 28. in Genes. Arias Montanus in Præfat. ad Bibliam. Josephus de Antiq. lib. 1. cap. 6. Eftius in Argum. Epist. ad Hebræos. Joann. Despieres tract. 1. text. Hebræor. disp. 1. dub. 1.

Tom. III.

Zz

Quæst.

50. Quæstio 9. An præter libros Canonicos in Tridentini decreto relatos, fuerint aliquandò sacri Libri, qui perierint? De quò hic quæst. 7. & 8.

51. Quæstio 10. An liber apocryphus possit Canonicus fieri? De quò hic q. 7. & 8.

52. Quæstio 11. An stylus Sacræ Scripturæ sit eloquens, & clarus, aut simplex, & obscurus? D. Augustinus lib. de Oper. Monachor. cap. 9. D. Chrysostomus hom. 3. de Lazaro. D. Basiliius in Desinit. q. 45. D. Laurentius Justinianus in Psalm. 32. S. Cyrillus lib. 7. contra Julianum. S. Fulgentius serm. de Confessor. S. Justinus Dialog. cum Triphon. D. Irinæus lib. 3. cap. 2. D. Gregorius hom. 10. in Ezech. Scotus in 3. dist. 24. q. unic. Theodorus Abbas apud Casian. lib. 5. Instit. cap. 34. Haye tom. 1. Bibl. Maxime sect. 9. cap. 1. Anton. Perez Benedictin. p. 3. dub. 11. cap. 1. Brancasius tom. 1. disp. 2. q. 15. Sylveira opuscul. 1. resol. 1. q. 9.

53. Quæstio 12. An inter cunctas linguas antiquitate præcedat hebraica? De quò hic q. 7. & 8.

54. Quæstio 13. An Doctorum Maximus Hieronymus sit Auctor nostræ Vulgatæ editionis novi & veteris testamenti? De quò hic q. 7. 8. & præsertim q. 16.

55. Quæstio 14. An nostra Vulgata, latinaque versio sit omnibus aliis Latinis, Græcis, & Hebræis versionibus anteposenda? De quò hic q. 7. 8. & 16.

56. Quæstio 15. An Ecclesia Romana in omnibus versione Hieronymianâ utatur? De quò q. 7. 8. & 16.

57. Quæstio 16. An eidem loco sacrae paginæ plures sensus literales aptari possint? Ex Angelicâ Scholâ D. Thomas 1. p. q. 1. art. 10. & quodlib. 7. q. 6. art. 14. Bannez 1. p. q. 1. art. 1. dub. 1. Anton. à Matre Dei in Isagog. Script. prælad. 3. dub. 2. Francisc. à Jesu Mariâ de Sensib. Sacra Script. disp. 1. sect. 1. Andreas à Cruce 1. p. q. 1. art. 10. Philipp. à SS. Trinitate tom. 1. tract. 10. disp. 2. dub. 3. & seqq.

58. Ex Subtili Scholâ Scotus in 1. dist. 1. q. 3. Prolog. num. 1. & seqq. Brancasius tom. 1. disp. 2. q. 4. & seqq. Lyranus prolog. 3. in Possillis Biblior. Tamarit tom. 1. q. 13. Haye tom. 1. Bibl. Max. sect. 1. cap. 1. & seqq. Herincx p. 3. disp. 4. q. 4. Vetuveis lib. 2. cap. 5. art. 1. & seqq. Poncius de Sens. Sacra Script. disp. 1. q. 1. & seqq. Carriere in Bibl. cap. 3. & seqq. Castillentus in Polyantb. Seraph. verb. Sacra Scriptura, num. 7. & seqq.

59. Ex Scholâ Eximiâ Gibalinus tom. 3. lib. 8. princ. 3. q. 1. Se-

rarius in Script. cap. 21. Vazquez 1. p. q. 1. art. 10. disp. 12. Salméron in Script. prolog. 7. Bellarm. lib. 3. de Verb. Dei, cap. 1. & seqq. Turrianus p. 1. disp. 3. dub. 4. & seqq. Sherlogus in Cant. antelog. 9. Alapide in Proleg. Sacra Scriptura. Sæd in Initi. ad Univers. Sacra Script.

60. Ex aliis D. Gregorius lib. 21. Moral. cap. 1. Origenes lib. 10. cap. 15. Epist. ad Romanos. Driedus lib. 2. cap. 2. Sylveira opusc. 1. resol. 2. q. 1. & seqq. Rua tom. 2. contr. 9. dub. 2. Scalante in Clypeo, lib. 1. cap. 14. Benavides disp. 9. dub. 4. Payva tom. 1. lib. 1. cap. 3. Anton. Perez Benedictinus 3. p. dub. 12. cap. 1. & seqq. Boverius tom. 2. demonst. 5. art. 8. Sogia tom. 1. p. 3. disp. 8. q. 15. & seqq.

61. Quæstio 17. Quid sit fornicatio, ejusque species? De quò tom. 5. p. 2. dist. 41. q. 9.

62. Quæstio 18. An, & quid sit stuprum? De quò tom. 5. part. 2. dist. 41. q. 10.

63. Quæstio 19. An, & quid sit incestus? De quò tom. 5. p. 2. dist. 41. q. 11.

64. Quæstio 20. An, & quid sit raptus? De quò tom. 5. p. 2. dist. 41. q. 12.

65. Quæstio 21. An, & quid sit adulterium? De quò tom. 5. p. 2. dist. 41. q. 13.

66. Quæstio 22. An in veteri lege poenâ aliquâ afficiebatur adulterium? De quò tom. 5. p. 2. dist. 37. q. 4. & 5.

67. Quæstio 23. An occidere uxorem adulteram sit gravius peccatum, quàm matricidium? De quò tom. 5. p. 2. dist. 37. q. 4. & 5.

68. Quæstio 24. An adulterium sit majus, graviusque peccatum, quàm stuprum? De quò tom. 5. p. 2. dist. 37. q. 4. & 5.

69. Quæstio 25. An adulter vir gravius peccet, quàm adultera uxor? De quò tom. 5. p. 2. dist. 37. q. 4. & 5.

70. Quæstio 26. An, & quâ ratione simplex fornicatio sit contra legem naturalem? De quò tom. 5. p. 2. dist. 33. q. 1.

ISTI SUNT ARTICULI IN SECUNDO
& tertio Sententiarum Libro Magistri Petri Lom-
bardi Parisiensis Episcopi studiose deprehensi, qui-
bus non benè consonat, apud Parisienses,
ejus mira doctrina.

SECUNDI LIBRI

Primò: Angelos non promeruisse beatitudinem supernam per
gratiam sibi à Deo elargitam, sed præmium præcessisse me-
ritum, & postmodum per obsequia fidelibus exhibita meruisse: Vel
præmium præcessisse Angelos, & meritum respectu substantialis
præmii fore subsequutum. Dist. 5. cap. ult. *Hic queri solet.*

Secundò: Quòd Angeli in merito respectu essentialis præmii, &
in præmio ipso ad iudicium usque proficiant. Dist. 11. cap. *Præ-
terea illud.*

Tertiò: Quòd charitas, quæ animæ qualitates informat, atque
sanctificat, est Spiritus Sanctus. Dist. 27. cap. *Cum ergò dicitur.*

Quartò: Quòd in humanæ naturæ veritate nihil extrinsecum tran-
sit, sed quod ab Adamo descendit per propagationem auctum, & mul-
tiplicatum, resurget in iudicio. Dist. 30. cap. penult. *Quibus responderi.*

TERTII LIBRI.

Primò: Quòd rationalis anima à corpore exuta sit persona.
Dist. 5. cap. *Hic à quibusdam opponitur.*

Secundò: Quòd Christus Dominus convenienter mortuus, & non
mortuus dicitur, passus, & non passus. Dist. 21. cap. ult. *Recedente
verò animâ.*

Tertiò: Quòd Christus Dominus in triduo mortuus fuit homo.
Dist. 22. cap. 1. *Hic queritur.*

INDEX

DISTINCTIONUM, QUÆ IN SECUNDO
Sententiarum libro continentur.

Numerus Paginam indicat.

D istinctio 1. De Creatione Univerſi.	Pag. 1.
Dist. 2. De Creatione Angelorum.	18.
Dist. 3. De Angelis secundum suas intrinsecas conditiones.	29.
Dist. 4. De Angelorum bonitate, vel malitiâ in suâ creatione.	46.
Dist. 5. De Conversione, & confirmatione stantium, & aver- sione, & lapsu cadentium.	61.
Dist. 6. De Consequentibus aversionem Angelorum.	76.
Dist. 7. De Angelorum libero arbitrio post statum viæ, & de- monum virtute quoad creaturas.	91.
Dist. 8. De Angelorum corporeitate.	107.
Dist. 9. De Angelorum ordinum distinctione, qui, & quot sint.	126.
Dist. 10. De Angelorum missione.	142.
Dist. 11. De Angelorum pervigili custodia.	154.
Dist. 12. De Corporalis creaturæ conditione; & primò quan- tùm ad materiale principium.	166.
Dist. 13. De Dierum operumque distinctione; & primò de ope- re primi diei.	181.
Dist. 14. De Operibus secundæ, tertiæ, & quartæ dierum.	193.
Dist. 15. De Operibus quintæ, & sextæ dierum.	207.
Dist. 16. De Hominis creatione, quantum ad principium effec- tivum.	222.
Dist. 17. De Creatione animæ rationalis hominis.	232.
Dist. 18. De Productione mulieris.	253.
Dist. 19. De Statu primi hominis in naturâ integrâ.	266.
Dist. 20. De Statu naturæ per Adamum ante peccatum propa- gandæ.	280.
Dist. 21. De Lapsu primi hominis.	293.
Dist. 22. De Primi hominis peccati origine.	307.
Dist. 23. De Permissione Dei in actu tentandi, & scientiâ Adæ ante lapsum.	321.
Dist. 24. De Gratiâ hominis, deque potentiâ ante lapsum.	336.
	Dist.